

prima instanță: Gh. Comerzan

dosarul nr. 3ra-828/17

instanța de apel: S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

2 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Briceni cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu și menținută hotărârea Judecătoriei Briceni din 17 august 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 15 martie 2016, SC „Linavan” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Briceni cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 28 ianuarie 2016, SC „Linavan” SRL pentru trecerea frontierei a mărfii deținea pachetul de documente format din contractul de vânzare-cumpărare nr. 1/2016 din 4 ianuarie 2016, scrisoarea de trăsură internațională prevăzută de Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR) din 14 noiembrie 1975 de la Geneva și Hotărârea Guvernului nr. 1086 din 25 noiembrie 1997 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a Convenției vamale relativ la transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetului TIR (Convenția TIR, 1975), factura comercială (invoice) nr.

3 din 26 ianuarie 2016, declarația privind valoarea în vamă a mărfii din 28 ianuarie 2016, declarația vamală a țării de export 805110001/2016/000131 din 27 ianuarie 2016, declarația electronică 805110001/6/000131 din 27 ianuarie 2016, contractul de vânzare-cumpărare specificație nr. 3 din 26 ianuarie 2016, certificatul de origine a mărfii din 27 ianuarie 2016, permis de carantină pentru importul (tranzit) produs din 18 decembrie 2015, certificatul cheltuielilor de transport din 28 ianuarie 2016, actul de control fitosanitar a materialelor și a mijlocului de transport din 27 ianuarie 2016.

Menționează că SC „Linavan” SRL având calitatea de cumpărător al produsului lemnos, prezentându-se la Biroul Vamal Briceni cu încărcăturile lemnoase, prezentând inițial declarația DVV-1 a valorii în vamă a mărfii însoțită de actele enumerate mai sus, a adevărit corectitudinea declarației vamale, astfel, consideră că Biroul Vamal Briceni urma să calculeze valoarea în vamă a mărfii după metoda 1 din Legea cu privire la tariful vamal.

Indică că ulterior, colaboratorul vamal Diana Corolevschi verificând corectitudinea declarației DVV-1 a motivat că documentele prezentate nu sunt suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii și că mai sunt necesare careva acte suplimentare pe care aceasta urma să le indice într-un document separat conform prevederilor art. 7 din Legea cu privire la tariful vamal, însă acest fapt nu a fost făcut, ceea ce constituie o încălcare a legislației vamale.

Relevă că perioada de solicitare a actelor se acordă prin prisma termenului prevăzut de art. 199 Cod vamal (5 zile), termen pe care l-a respectat, însă nu cunoaște din care motive termenul dat în cererea de prezentare a documentelor suplimentare în cazul dat lipsește.

Evidențiază că SC „Linavan” SRL a intrat în vamă la data de 28 ianuarie 2016, completând declarația tipizată DVV-1 și tot la această dată a prezentat Biroului Vamal Briceni documentele solicitate și completând la insistența colaboratorului vamal declarația tipizată DVV-2, consideră că SC „Linavan” SRL nu a omis termenul de prezentare a actelor solicitate de organul vamal.

Subliniază că rezultând din documentele prezentate de declarantul SC „Linavan” SRL privind devamarea mărfii, Biroul Vamal Briceni la determinarea valorii în vamă a mărfii urma să aplice prevederile art. 10 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu stabilirea plății vamale în dependență de costul declarat de declarant.

Indică că în rubrica „Mențiunile biroului vamal” nu sunt indicate argumentele/motivele aplicării metodei 6 aleasă de către organul vamal, pe când pct. 7 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 11 noiembrie 2013 de actualizare a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 24 decembrie 2010 cu privire la practica examinării în contencios administrativ a litigiilor legate de aplicarea legislației vamale, stipulează că în cazul în care organul vamal nu va accepta valoarea în vamă anunțată de către declarant, în rubricile „Mențiunile biroului vamal” ale DVV sau pe versoul

acesteia, se va înscrie motivul neacceptării valorii anunțate și aplicarea consecutivă a metodelor de evaluare.

Remarcă că administrația Biroului Vamal Briceni nu a ținut cont de ordinul Serviciului Vamal al RM nr. 01-0 cu privire la lista actelor necesare la efectuarea controlului documentar din 4 ianuarie 2016, prin ce a încălcat legislația în vigoare.

Explică că potrivit pct. 29¹ din Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 02 noiembrie 2005, declarația vamală se depune la organele vamale fiind însoțită de actele care confirmă datele înscrise în declarație, dar minimum de următoarele acte obligatorii și anume factura, documentele de transport, actele permise, necesare pentru acordarea liberului de vamă.

Evidențiază că acest set necesar și suficient pentru calcularea valorii în vamă a mărfii după metoda 1, au fost prezentate de către SC „Linavan” SRL, cât și actele suplimentare, cu toate acestea i s-a refuzat neîntemeiat și neargumentat de a fi calculată valoarea în vamă a mărfii după metoda 1.

Cu referire la pct. 12 din Instrucțiunea cu privire la procedura verificării corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfurilor importate, anexă la ordinul Serviciului Vamal nr. 55 din 12 februarie 2014, remarcă că în situația în care colaboratorul vamal acceptă valoarea în vamă a mărfurilor confirmată prin acte obligatorii și suplimentare, însă întemeiat suspectă o subevaluare a tranzacției de import, acesta întocmește un raport semnat de șeful secției SVVCM către șeful SVV cu sesizarea tranzacției de import perfectate și a temeiului suspiciunii. Raportul se va însoți de copia declarației vamale de import și a actelor care au stat la baza confirmării valorii în vamă, dar nici această obligație colaboratorul vamal nu a respectat-o.

Indică că în conformitate cu pct. 22 din aceeași instrucțiune, colaboratorul vamal înscrie în rubricile „Mențiunile biroului vamal” ale DVV sau pe versoul acesteia motivul neacceptării valorii enunțate și aplicarea consecutivă a metodelor de evaluare.

Notează că nu este de acordul cu mărimea plăților vamale calculate după metoda 6 din Legea cu privire la tariful vamal de către Biroul Vamal Briceni și consideră că calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă totală de 5169,09 lei din marfa importată în valoare de 1600 USD, echivalentul a 33037,44 lei, contravine prevederilor Codului Vamal și Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 6¹, 19 alin. (1), 25 Cod vamal, art. 14 alin. (1)-(2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 288-289, 297 Cod vamal, art. 166-167 CPC, art. 11 lit. g), 14 alin. (1) și (2), 15, 1416 alin. (1) și (2), 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) și (2) Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, anularea declarației în detaliu (actului de inspecție) din 28 ianuarie 2016 emis de către Biroul Vamal Briceni, în cazul importării mărfii lemnoase de către SC „Linavan” SRL (CMR seria AC nr. 0116550), anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în

vamă a mărfurilor (tipizată DVV-2) cu mențiunea declarației vamale DV-1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizată DVV-1), obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată de către SC „Linavan” SRL la data de 28 ianuarie 2016 potrivit metodei 1 (art. 11 – metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, încasarea de la Biroul Vamal Briceni a sumei de 5169,09 lei cu titlu de taxă vamală, încasată excedentar la data de 28 ianuarie 2016 de către Biroul Vamal Briceni de la declarantul SC „Linavan” SRL conform declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor importate în valoare de 1600 USD, a sumei de 5000 lei ca echivalent bănesc pentru reparația prejudiciului nepatrimonial și sumei de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Briceni din 17 august 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de SC „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu și menținută hotărârea Judecătorei Briceni din 17 august 2016.

La 3 mai 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, SC „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și anume nu a aplicat corect legislația vamală.

Indică că la examinarea unor astfel de categorii de litigii, instanța de judecată urma să stabilească dacă actul de inspecție contestat a fost emis cu respectarea cumulativă a condițiilor imperative prevăzute de art. 181¹ Cod vamal, în redacția de până la 1 ianuarie 2014 și anume dacă importul a fost realizat pe baza unor informații inexacte sau incomplete și dacă organul vamal deține informații noi care vin să confirme faptul dat. În caz contrar, urmează să constate ilegalitatea actului de inspecție emis, cu restituirea drepturilor de import calculate suplimentar.

Obiectează că instanța de apel nu a verificat chestiunile invocate supra, dar a transcris argumentele organului vamal și și-a argumentat poziția prin faptul că declarantul nu a prezentat actele suplimentare solicitate de organul vamal.

Relevă că în cadrul ședințelor de judecată atât instanța de apel, cât și prima instanță au invocat că la data de 28 ianuarie 2016, SC „Linavan” SRL pentru trecerea frontierei a mărfii deținea pachetul de documente care sunt obligatorii potrivit Ordinului Serviciului Vamal nr. 01-1 din 4 ianuarie 2016 cu privire la lista actelor necesare la efectuarea controlului documentar, conform căruia este aprobată Lista actelor necesare la efectuarea controlului și notele explicative,

executarea căruia s-a pus în sarcina șefilor birourilor vamale, ținut sub controlul Departamentului venituri și control vamal.

Remarcă că declarantul a prezentat documentele suplimentare pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă, în afară de metoda 1, însă colaboratorii vamali neîntemeiat au considerat imposibilă calcularea valorii în vamă a mărfii după metoda 1.

Menționează că Biroul Vamal Briceni efectuând vămuirea lotului de marfă, verificând corectitudinea determinării de către declarant a valorii în vamă a aplicat eronat și din motive neînțelese o altă metodă, în afară de cea stipulată la art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal.

Consideră că instanța de apel în contradictoriu a menționat că din documentele prezentate de către declarant nu rezultă a fi indicat costul mărfii și în aliniatul următor a reținut că prețul mărfii rezultă din contractul încheiat între vânzător și cumpărător.

Consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel că anume în specificația nr. 3 din 26 ianuarie 2016 nu este indicat prețul mărfii, or, acesta nu este documentul în care trebuie să fie indicat prețul mărfii, astfel invocă că din informația plasată de Serviciul Vamal pe pagina de internet (<http://dcfta.md/proceduri-vamale>) se menționează faptul că prețul mărfii importate este inclus fie în contractul de vânzare-cumpărare, fie în factura comercială (invoice) și că un asemenea contract de vânzare-cumpărare a fost anexat la materialele cauzei.

La fel, consideră eronată concluzia instanței de apel precum că SC „Linavan” SRL în ultima perioadă a importat mărfuri asemănătoare la un preț mai major.

În acest sens explică că în luna aprilie 2017 SC „Linavan” SRL a fost supusă reverificării și anume au fost reverificate declarațiile vamale acceptate după metoda 1 pentru anii 2013-2016, astfel, invocă că declarantul nu a importat mărfuri asemănătoare la un preț mai major.

Obiectează că instanța de apel nu s-a expus cu privire la toate argumentele SC „Linavan” SRL.

La 7 iulie 2017, Biroul Vamal Nord a depus referință, prin care a solicitat de a considera inadmisibil recursul declarat de SC „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 4 aprilie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 143 vol. II) și care a fost recepționată de către recurentă la data de 07 aprilie 2017, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f. d. 144 vol. II).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SC „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de SC „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu